

Rune Fardal, psykologi student

Personlighetsforstyrrelser med hovedvekt på narsissistisk problematikk i relasjon til barn
<http://www.sakkyndig.com> mail: rune@fardal.no

Barneombudet på ville veger

25 november, 2010, Oppdatert 25.11.2010

Med linker: <http://www.sakkyndig.com/psykologi/artikler/barneombud.htm>
Utskrift: <http://www.sakkyndig.com/psykologi/artikler/barneombud.pdf>

I [aftenposten 25.11.2010](#) gis det inntrykk av at barneombudet på bakgrunn av enkelt saker er så bekymret for domstolenes beslutninger at han synes gi aksept for at barnevernet overprøver norske domstoler og flytter barn i strid med dommer. Det i seg selv er problematisk.

Problemstillingen bygger på enkeltsaker der barn mot sin vilje, skal ha blitt tvunget tilbake til samvær med en voldelig forelder, barnet fremviser frykt for. La det være helt klart at jeg støtter barneombudet i de saker der man har klare beviser for at slik dynamikk foreligger og der man har barn som virkelig frykter den voldelige forelder. I slike saker må domstolenes justismord overstyres.

Norske domstoler vet jeg svikter i denne typen svært kompliserte saker, så at oppegående ansatte i barnevernet (de fines) setter seg over domstolene er helt på sin plass i slike tilfeller. Når jeg reagerer med forferdelse på den holdning barneombudet synes ha er det ut i fra omfattende kunnskap om en rekke saker, der det stikk motsatte skjer.

Dette er saker der en forelder klarer skremme og true et barn til å utvikle angst og somatisk sykdom i et spill for å hindre den andre forelder kontakt med barnet. Ikke for barnets beste, men som hevn for et hat for et samliv som gikk i stykker. Hevn for en drøm som brast. Munchausen by proxy syndromet, det ofte mødre fremstår som

guds gave til barnet, mens de selv er skyld i barnets sykdom, er ikke ukjent. Mangt et sykehus har latt seg lure av en slik falsk altruisme.

Konkrete eksempler har vist at slike barn gjennom årelange emosjonelle trusler om denne forelderens selvmord og andre trusler om tap av forelderen, utvikler alvorlige immunsviktsykdommer som diabetes1 og lignende. Forskning viser at kronisk stress kan være en årsak til at barn utvikler diabetes1.

Barn kan med andre ord utviklet angst og frykt for den andre forelder. Ikke fordi den andre forelder på noen måte har skadet barnet, men fordi den andre forelder truer bostedsforelderens bruk av barnet som *narsissistisk supply*.

Når barneombudet så ensidig gir aksept for at barnevernet skal overprøve norske domstoler er det grunn til å stille 2 alvorlige spørsmål:

1. *Hvordan klarer barnevernet, som mangler kompetanse, å gjennomskue slike foreldre som er mestere i å manipulere sine omgivelser slik at de klarer skille mellom de barna som virkelig utsettes for vold, og de barna som blir brukt i et spill mot den andre forelder?*
2. *Hvordan klarer barnevernet å avsløre at den frustrasjon den forelder som ser sitt barn utsatt for en slik emosjonell mishandling, ikke er en aggresjon som skader barnet, men som er en direkte konsekvens av en manipulativ forelders syke adferd og barnevernets egen adferd?*

Alt for mange saker viser at nettopp barnevernet begår *den fundamentale attribusjonsfeil* i slike saker og tillegger den normale, men frustrerte forelder, dennes frustrasjon og aggresjon til personen, men glemmer å se hvordan miljøet, derav barnevernet selv, skaper en slik adferd! I en rekke saker blir virkeigheten snudd på hodet ved at den som fremstår tilsynelatende sindig, er den voldelige (mot barnet) mens den som fremviser frustrasjon/aggresjon i møte med barnevernet, er den beste forelder for barnet.

Man skal være klar over at en forelder som reagerer på at barnet har det vondt faktisk fremviser *empati*, mens den forelder som ikke viser noen bekymring for et barn i en slik setting, mangler empati! Benektelse av dokumentert svikt er bare så alt for typisk for dårlige omsorgspersoner.

Dette er den typiske narsissistiske logikk, der virkeligheten blir snudd på hodet. Årsak: mangel på kunnskap om komplisert dynamikk. jeg skrev mer om dette i en [artikkel i dagbladet](#).

Det er slik kompleks dynamikk barneombudet mener barnevernet, som av FN kritiseres for kompetansesvikt, skal overprøve domstolene. Og i en slik dynamikk har ikke domstolene noe bedre kunnskap enn barnevernet.

Dagens barnevern og domstoler har selv gang på gang dokumentert at de ikke klarer avsløre så alvorlig omsorgsvikt mot barn. Slik barneombudet viser til en del saker, slik finnes det også en rekke saker der barnevernet, domstoler og skole

faktisk ender opp med å beskytte og ta i forsvar slike manipulative og voldelige bostedsforeldre på bekostning av barnet. I den tragiske Christoffersaken i Andebu var alle etater oppmerksomme på at noe var galt, men de bidro med sin passivitet til å hindre Christoffer kontakt med sin far, noe som antagelig hadde reddet gutten, fordi han reagerte, men ble holdt på avstand nettopp av det samme system som skal beskytte barnet!

Konkrete saker, der det dokumenteres seksuelle overgrep, vold, selvmordstrusler og grov omsorgsvikt fra bostedsforelderen, viser at barnevernet og domstolene svikter totalt, ja de lar seg velvillig bruke mot den andre forelderen i den tro på at de hjelper barnet! Virkeligheten blir snudd på hodet, ved at disse etater ikke klarer gjennomskue de forskjellen på de ordene slike bostedsforeldre bruker og den adferd slike har ovenfor sine barn under 4 øyne. Da er det lettere å se den frustrasjon den andre forelder fremviser når denne ser barnet blir ødelagt for livet. Dessverre blir dette grunnet kunnskapsmangel så alt for ofte misforstått. De tror det de ser, mens barnets virkelighet er stikk motsatt!

Dette er en dynamikk så komplisert at selv den smarteste psykolog kan la seg lure, dette er narsissistisk dynamikk i praksis. Jeg undrer meg på hva et barn føler, når de man forventer skal være de som hjelper barnet, blir barnets verste fiende? Slike barn ender opp i en lært hjelpeløshet med psykisk problematikk som resultat.

Det er elementær psykologisk kunnskap at stimuli som gjør et sterkt inntrykk blir dominerende i vår oppfattelse av virkeligheten. Slik barneombudet fremstilles synes beslutninger om at barnevernet gis aksept til å overprøve domstolene å bygge på nettopp noen få enkeltcase som har gjort stort inntrykk på barneombudet. Det er for tusenvis av barn livsfarlig å starte slike generaliseringer på bakgrunn av enkeltcase.

Det er som å få flyskrekk etter 9/11 hvorpå enda flere døde i den *økte* bil-trafikk på vegene som følge av slike irrasjonelle beslutninger. Når FN kritiserer Norge for mangelfull kompetanse både i barnevernet og i domstolene når det gjelder barn, da fremstår det ikke som *barnets beste* å generalisere slik barneombudet her tilsynelatende gjør.

Kunnskap om både voldelige foreldre og manipulative foreldre er beskrevet årtier tilbake, allikevel fortsetter man gjøre slike grove forenklinger og feilvurderinger som det barneombudet her blir en eksponent for.

Saker som omhandler barn i barnefordelingsaker preges av kunnskapsvikt hos både barnevernet og domstolene. Når foreldre med sterke narsissistiske tendenser kommer i slike settinger der de risikerer å miste kontrollen over sitt narsissistiske supply, ved trusselen om at barnet flyttes til den andre forelder, er det ekstremt sterke emosjoner som settes i sving. Å skille på hva som er slike foreldres egne negative trekk *projisert* over på den andre forelder, og den andre forelders reelle trekk er komplisert, men ikke vanskelig når man vet hvordan.

I konkrete saker er det dokumentert hvordan slike svært skadelige foreldre ved hjelp av advokater produserer så mye løgner, at både barnevern og domstoler blir manipulert trill rundt. "*Alt kan jo ikke være løgn, det må jo være noe sannhet i dette*".... Dessverre, i noen saker er alt løgn. I konkrete saker kan man lure på om bostedsforelderens advokaten er psykopat!

Selv når konkrete beviser legges frem for at påstander er usannheter og løgn, selv når dommeravhør avslører seksuelle overgrep, selv når sakkyndige psykologer dokumenterer at slike foreldre utsetter barna for vold og alvorlige emosjonelle trusler om selvmord, selv da nekter barnevernet og domstolene hjelpe barnet vekk fra slike bostedsforeldre og isteden hjelper volds forelderene med å hindre barnet kontakt med den andre og ofte friske forelder!

Er det et slikt barnevern barneombudet nå vil skal overprøve domstolene?

Kanskje er det på tide å ta i bruk den kunnskap som faktisk finnes om denne typen narsissistisk problematikk og ikke la seg forvirre av den normale forelders frustrasjon over at barnet ødelegges hos den syke forelder. Barneombudets tilsynelatende generalisering av noen få alvorlige saker, må ikke danne presedens for alle saker, til det er ulikhetene for store fra sak til sak, til det er kompetansen i barnevernet for dårlig.

Den ene konvensjonen etter den andre setter *barnets beste* foran alt annet, men hva hjelper det, når de som burde vite, ikke vet!